

Fekete Vince
GYÖNYÖRŰ APOKALIPSZIS

LEVEGŐTLEN TOJÁS

TALPONÁLLÓ

37

A

áthívta a szomszédja
disznót vágni a félnótást
hogy segítsen hogy ő
mennyen bé az egy éven át
lapát- és villanyélel elvadított
disznó pajtájába hogy ő
tegye be a kötelet a szájába
a lábára majd kezdje el kifelé
vonszolni menj bé te szomszéd
úgy sajnálom én neveltem etettem
simogattam szeretgettem úgy
sajnálom szakad meg a
szívem érted menj bé te én
látni se hallani se akarom ahogy
sír visít a disznó menj bé te a
pajtába a kötéllel nemsokára
rettenetes röfögés visítózás
jajgatás kiabálás jött hirtelen belülről
ahogy egy gyors mozdulattal
rátolták kintről a reteszt a gazda
ahogy berekesztette Lajoskát a
disznóval együtt a pajtába a szívem
szakad meg úgy sajnálom kiáltotta
még utána miközben vinnyogott

a röhögéstől két öklét szájába tömve
igyekezett hátra a kert vége felé hogy
Az ne hallja bent ordító kacagását a
többi segítség a disznófogók is mind
szertefutottak ki ide ki oda sírva
fuldokolva amikor a kétségbeesett
kiabálást jajgatást hallották bentről
a pajtából vinnyogás és rőfögés döndülés
és puffanások véres csata küzdelem
hangjai és egyszer aztán csend vihar
előtti-utáni majd lassan szinte halkan
ütemes kopogás a pajta ajtaján engedjenek
ki emberek engedjenek ki most már én
is megsajnáltam csatakos szakadt fáradt
férfi szédeleg ki remeg minden ízében
minden porcikájában kezében a disznófogó
kötéllel és rohan át az udvaron rohan haza
rohan ki tudja hova át a földeken szakadtan
és tépetten és szutykosan a száraz
kórók szamártövisék között

B

nem is a disznót nem is a disznókat
nem is a megvadult vérszomjas
kaffogó fenevadakat sajnáltam meg
akkor mert Páduai Szent Antal volt
az és angyalok voltak körülötte azt
láttam hogy angyalok kapkodnak
velem szembe angyalok voltak fehér
tüllruhában és én a kötéllel kezemben
pillanatra halálra dermedtem előttük
pillanatra kiment a vér testemből mert
őket láttam apró kicsi libbenő angyalkákat
ahogy a kötéllel ott álltam és nagyon
sajnáltam őket nagyon megsajnáltam
őket ott abban a ganéban mocsokban

hogyan kerültek a szarba ganéba mert
csupa szar volt mindenük a tüllruhájuk
tolluk szárnyuk az is volt mindeniknek
édes kicsi repdeső szárnyuk hogyhogy ott
hogyhogy oda mondtam magamnak mert
ott lebegtek előttem szarosán és mocskosan
ott lebegtek a pajta félhomályában
míg én földbe gyökerezett lábbal álltam
kezemben azzal a szégyenletes kötéllel
koszosan és mocskosan miesnapigúnyában
szarosán és szutykosan és nagyon de
nagyon elszégyelltem magam előttük
rettenetesen elszégyelltem ott magam
abban a félhomályban és azt kívántam
akkor semmi mást hogy a pajta hídlása
nyíljon meg a pajta teteje nyíljon meg
mintha csak az ég felhői megnyílnának
és repüljünk ki ott mindannyian repüljünk
ki az ég táruló kapuin abból a rettenetes
bűzlő pajtából repüljünk ki mint egy
levegőtlen tojásból repüljünk ki mindannyian...

*SZELLEM**TALPONÁLLÓ*

41

a medveszprével kimentem
a konyha elé hogy kipróbálom
a medve elleni szprét amit a komám
hozott nekem magyarból közvetlen
a változások után újdonság
volt kimentem gondoltam a lépcsőkre
kiviszem hogy ne legyen baj a ház
elé az udvarra lássuk milyen hogy

hogy működik gondoltam kipróbálom
megnyomom gondoltam egy kicsit
egy kicsit kiengedek belőle abból
a szellemből ami oda belé volt
zárva elfordítom kifelé a medence
felé a völgy irányába megnyomom
de csak egy kicsit hogy lássam
valójában milyen lenne ha szembe-
mennék Vele a Vadveremben könnyen
menne-e vajon a dolog gondoltam
megnyomom s bétartom a háromszéki
medence irányába a völgy felé de
csak egy csisszentés erejéig egy
másodpercig vagy kettőig csupán
csak azt nem vettem észre azzal
nem számoltam hogy hirtelen
felkel a szél hogy éppen akkor
lebbenti meg a ház előtt a körtefa
lombját s az úgy visszacsap felém
és hogy pont akkor jön ki anyám a
házból a feleségemmel és pont arra
ahol állok a lépcsők tetején amikor
éppen megnyomtam hogy ők pont
akkor lépnek oda mellém és a szél
is a kurva szél hogy az arra lebben
pont felém s a gyermekek is mind
kiszaladnak a nagy sírás-rívásra
azok is oda hezzánk pont abban
a pillanatban oda amikor mi ott
már mindannyian összevegyülve
takonnyal és nyállal ordítva sírva
nyávogva vinnyogva süketen és
vaksin botladozunk esszevissza
az udvaron mint a vakondokok
mint valami csúszómászók
átbukunk egymáson áthágunk
átesünk és sírunk és zokogunk

mint akiknek elment az esze és
kiabálunk egymásnak hogy
hagyd abba gyere ide menj el
micsináltál istenem micsináltam
mit engedtem ki honnan mit
engedtem ki és mászunk fel
kapaszkodunk a kerítésen mint
akiknek elment tényleg az esze
mászunk ott valami felé mert
nem látunk nem hallunk már
és levegőt sem kapunk nincs
levegő nincs semmi mászunk
fel mind ott a csűr oldalán...

